

На пасіці

Анатолій Давидов

Діти по черзі гостюють у Михея Хомича. Сьогодні в лісництві Ігорьок. Знову пасічникує. Хоч надворі й тепло — тиждень стоїть бабине літо, однак бджоли вже не кружляють так весело, як улітку. Повагом виповзають з льотка, важко піднімаються й летять до лісу: там іще цвітуть квіти.

Лісник знімає з крайнього вулика дашок. Бджоли стривожено гудуть, враз обліплюють його пальці, та пасічник на це не зважає, звук, а Ігорьок ховає руки в кишені. Обличчя його під маскою — тепер бджіл нічого боятись.

Михей Хомич виймає з вулика рамку, показує Ігоркові бджолу з довгастим черевцем.

— Матка! — промовляє з повагою. Ігор уже знає, що саме завдяки матці у вулику народжуються нові бджоли. Лісник поставив рамку на місце, вийняв другу, третю... У сотах мед золотиться, по них повзають бджоли, не звертаючи уваги на те, що пасічник витягує їх на світло.

— Дивні які,— промовив Ігорьок.— Не нападають, як ось ті, що по руках лазять.

— Бо ніколи їм. Це робочі бджоли. Зайняті переробкою та пакуванням меду на зиму. Повні чарунки вони закривають воском, немовби консервують. А ті, що нападають,— особливі бджоли, їхнє призначення — охороняти вулик від ворогів.

— Чому ж тоді вони зовні всі однакові?

Михей Хомич поставив на місце останню рамку. Опустив дашок.

— Справа в тому, Ігорьок, що бджола за недовге своє життя встигає побувати в різних ролях: щойно народившись, чистить старі чарунки, тоді годує матку та личинок, невдовзі стає приймальницею корму, потім прибирає вулик і чистить інших бджіл (бачиш, які вони всі охайні!), далі переходить у будівельники, сторожує вулик і нарешті — літає за взятком. Крилатий період у житті бджіл короткий — лише кілька днів...

Ігорьок підняв маску, і на самісінький кінчик його носа відразу сіла бджола. Хлопець злякано закліпав в'ями.

— Не бійся,— заспокоїв його лісник.— Це трутень од бджіл ховається.

— А навіщо?

— Бо восени бджоли виганяють трутнів з вуликів, а якщо ті дуже упираються, то бджоли відрізують їм крила... А тепер давай заглянемо до інших вуликів. Не за горами й зима, то треба, щоб у бджіл всього було вдосталь.

Джерело: Золота осінь. Вірші, оповідання, казки, загадки.— К., Веселка, 1989.